

از هم گشودن چشمها و بازشدن دهان را اندازه میگرفت ،
و آنکه ، با دهشت ناگهانی میدید ،
چشانش گشادتر و دهانش بازتر بود ،
از این رو میانگاشت که او میاندیشد .
و آنکه ناگهان چشم به کسی میافتاد که یکپارچه عاشقش میشد ،
چشمی به همان گشادی ، و دهانی به همان باری ، داشت ،
و میانگاشت که اوست که معشوقه اش را میشناسد ،
و با این اندازه گیرها ، ایمان خود را به آن ترازو و قیلسوف از دست داد .

ولی هیچکس به دکه من نیامد که از من ترازو هائی را بخواهد که :
نمایش میداد دره شکست خوردنی ، چه اندازه پیروزی نهفته است ،
از بار سنگین هر اندوهی ، چقدر میگی بالها ، پیدا شی می یابد ،
از هر دروغی یا افسانه ای ، چقدر حقیقت ،
واز هر حقیقتی ، چقدر دروغ و افسانه میزاید .
واز هر عقلی ، چه بی عقلیها و دیوانگیها ،
واز دیوانگیها و بی عقلیها ، چقدر عقل میزاید
هیچکس از من ترازوی را نخواست که بستجد ،
باچه اندازه شک و نیشخند و مرگشی ، میتواند از ایوارهایش بگسلد ،
یا ترازوئی که افزایش حقیقت و در اندیشه هائی میسنجد ،
که از یک دستگاه فکری یا دینی ، پاره میشوند ،
و بی آن دستگاه هم ، بر پای خود میابستند .

هیچکس از من ترازوی را که در کنج دکانم افتاده است ،
و با آن ، میتوان اندازه گرفت با چقدر از محدود ساختن خود ،
میتران بزرگ شد ،

با چه اندازه از تنگ ساختن دیدگاه خرد ،
میتوان زیباتر دید ،
با چه اندازه افزایش بار مشتولیت ،
میتوان نیرومند و آزاد شد ،
با کاسان چقدر از تقواهای دینی و اخلاقی ، میتوان انسانتر شد ،
با چقدر از بیبدانی ، میتوان خدا شد ،
نخواست .

و آنکه ترازوی « بزرگ شدن در دامن تنهایی » را غیرخوب ،
ترازوی « سرگرمی در جمیع » را میخرید ،
و هر روز که مقدار سرگرمیهای خود را جمع میزد ،
مقدار کوچک شدنش ، نادیدنی تر میشد ،

و آنکه نیاز به ترازوی هدف سنجی داشت ، تا ارزش هدفهای گوناگون را بداند
ترازوی « وسیله سنجی » را میخوبید ،
و در سنجش وسیله ها با همیگر ، دیگر ، هدف ، برایش بی تفاوت میشد
و به هر هدفی ، میشد با وسائل مناسب رسید .

و همه از من ، ترازوی « دزدی سنجی » را میخربندند ،
و با آن با وقت آنچه را دیگران از آنها میزدیدند ، وزن میگردند ،
ولی با آن ترازو .

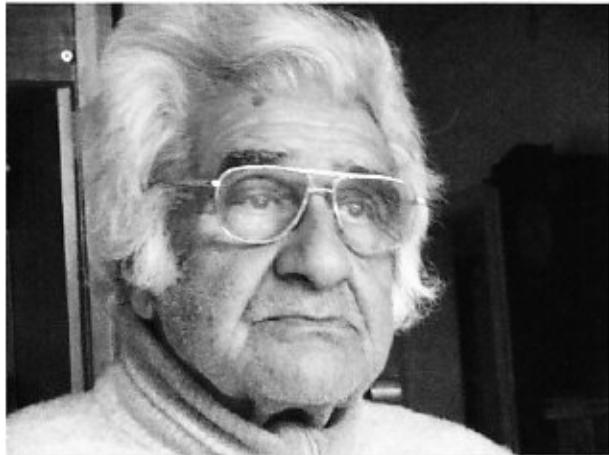
ستگین ترین چیزهایی که آنها از دیگران میزدیدند ، ناکشیدنی بود
این ترازو ، که برای برپا کردن پاداش با گذار را نشان میداد ،
نمیتوانست بستجد که پاداش لبخند شادی را که از دیگری ریوده ، چیست ؟
بوسه ای را که از لب پارش به غارت میستاند ، چقدر میازد ؟
بوی یاسی که از دیوار همسایه ، اور اسرائیل میکند ، چه وزنی دارد ؟
تصویر قیبانی که شاعر برای شناخت احساساتش به او میدهد ،

آیا بیش از هدیه ایست ؟ ،
و آیا متفکر ، برای اختخار نهمیده شدن و پذیرفته شدن ،
اندیشه های باریک و رُوف به امر میدهد ؟
و آیا خنیاگر ، برای کام بری از فراغت خودش ، برای او آهنگ میسازد ؟ ،
و اگر از خدا ، معرفت و ابدیت و دزدیده بود ،
دزدی ، از دریا نیز بزرگ بود ، که دزدی نیست .

وشیبی نیز پس از بستن دکائم ، کسی آهسته درم را کوبید ،
گفتم چرا این قدر دیر وقت ، و چه میخواهید ؟
گفت من ، خدایم ،
و از بسکه برای کشیدن ترازوی عدالت ، چشم را بسته اند ،
که دیگر ، روشنی روزها را غیتوانم تاب بیاورم ،
من فقط خراهشی بس ناچیز دارم ،
آیا میکنست که حساسیت ترازوی هارا آنقدر بالاتیری ؟
گفتم برای تو که خدایی چد تفاوت میکند ؟
گفت با این حساسیتهای فرق العاده ، امکان تعاهمات میگاهد ،
و سیار آشیها و هم آهنگیها و نظمها ،
تا زمانی ممکنند ، که ترازووها ، اختلافات جزئی را نکشند ،
کسانیکه دیروز با قیان ،
عدل را میکشیدند ،
اکنون همه کارها را با ترازوهای قبراطی وزن میکنند ،
و آنانکه دیروز از یک قبراط صداقت ، مست میشند ،
اکنون ، یک خوار صداقت نیز آنها را میگنند .
آنانکه دیروز با یک کوه ایمان ، ازمن یک آن دیدار میخواستند
اکنون با یک ذره ایمان ، حکمرانت بر جهان را ازمن میخواهد ،
آنانکه یک کتابخانه در باره من او حقظند ،

وکتابی را که خود من برای رفع ملالت نوشته ام ،
از خودم بهتر مینهمند ،
و خودرا به من ، نزدیکتر از کسی میداند ،
که مانند کودک خردسالی که هنوز الف از ب نیشناست ، مرا دوست میدارد ،
ومیانگارند که متخصص ایمان و خداپند ،
وزن معلومات در باره خدا را ،
با « وزن ایمان و دوستی » ، هشتیه میسازند ،
و من از روی خدا ، شرمنده شدم ،
با آنکه ایمان به خدا تی او هم نداشت ،
ولی حرفی را که به من زد ، مرا تکان داد ،
و فردا دکاتم را برای همیشه بست
و دست از توازرو فروشی کشیدم ،

چون من انسانهایی را نیز یافته بودم ،
که در درونشان نقطه ای بوده به سنجگنی یک « آن » ،
که با حساسترین ترازوهای دکاتم ،
نمیشد دید و برداشت و کشید ،
وازان نقطه نا سنجیدنی و بی وزن ،
درینی از مهر ، به جهان فرموده بخت .

استاد منوچهر جمالی،
فیلسوف بزرگ ایران و
کلیف فرهنگ زندگانی ایران
برای خواندن نوشته های استاد و شنیدن سخنرانی های ایشان
به سایت های اینترنتی زیر مراجعه کنید:

www.jamali.info
www.jamali-online.com
www.irankulturpolitik.com

* آتش پاره ها *

۱ - دیدن از چشمی که چشم میشود	۴
۲ - گاهی خداشدم ، صخره شدم ، ازدها شدم	۶
۳ - فرق میان عارف و بیخدا	۸
۴ - تلنگری که مارا به آفریندن انگیخت	۹
۵ - در آرزوی ساده بودن	۱۲
۶ - پیکرهای تیمه تراشیده	۱۴
۷ - جانوری با هزار و یک پا	۱۶
۸ - صدم هم ، فقط پیکست	۱۷
۹ - پیام فرعون به جمشید	۱۸
۱۰ - نیکی گردن پیشمانه	۲۲
۱۱ - آیا انسان ، فقط دست هست ؟	۲۴
۱۲ - جمشید گفت : هر انسانی باید جهان خود را بسازد	۲۶
۱۳ - دریاترودی که با گشته چم ، سیمرغ را میجست	۲۹
۱۴ - رسمی به اهوازمند	۳۱
۱۵ - این اهريعن بود که حقیقت را پیروز ساخت	۳۲
۱۶ - پرستهای نیاکان ما	۳۶
۱۷ - مایه ای که تنها از سودش میزستند	۳۸

- ۱۵۶ -

۱۸ - فکر آشیان ، ته فکر روشن	۴۱
۱۹ - آبی که از آن ، آتش میجوشد	۴۶
۲۰ - بادکنکی پاره پاره	۵۲
۲۱ - بادی از استادم	۵۴
۲۲ - چیزی را میجیریم که نیست	۵۶
۲۳ - میوه بی تخمه	۵۸
۲۴ - انسانی که یک چنگلست	۶۰
۲۵ - خود را نباید خورد	۶۱
۲۶ - رندی هیگفت	۶۲
۲۷ - آمیزش شک و شوق	۶۲
۲۸ - در انتظار رویدادی ویرا	۶۴
۲۹ - پیوندی دیگر با جهان	۶۵
۳۰ - وحدت در کلمه	۶۷
۳۱ - چرا همه میخواستند همه حکیم باشند	۶۹
۳۲ - چنگ آزادی با آزادی ، چنگ دین با دین	۷۲
۳۳ - از سراندیشه نقطه وار ، تا بینش گشته	۷۴
۳۴ - با خیالات خود ، شادیست	۷۷
۳۵ - عارف و هرگاهیت	۷۸
۳۶ - فریغان ، وهیشه بودن (اهرامزدا) با راستی ، ولی تابودی (اهریمن)	۸۱
۳۷ - غرامش شدگان ، ارزشمندتر از یادمان هایند	۸۳
۳۸ - دلالهای تهی کلمه	۸۶
۳۹ - در پشت در کیست ؟	۸۸
۴۰ - خیالدوستی	۸۹
۴۱ - آنگاه که آواز سیماغ را میشنیدیم	۹۱
۴۲ - جشید زیبا	۹۵

۴۳ - رند ، با شکنی پر از امید	۹۷
۴۴ - دشمنی اندیشه با خیال	۱۰۰
۴۵ - ما به آهنجی نازه ، با خواهیم کوید و دست خواهیم افشارد	۱۰۲
۴۶ - کجا ، سرو تفاهم بین نهایت میشود	۱۰۷
۴۷ - قانون را آگاهانه بشکنید	۱۰۸
۴۸ - مرز میان غم و شادی ما کجاست ؟	۱۰۹
۴۹ - عدالت و حقیقت و آزادی سوزان	۱۱۰
۵۰ - بین ایمان ، ولی با دین . بیدین . ولی با ایمان	۱۱۱
۵۱ - کمال در « هیچ »	۱۱۳
۵۲ - سدرابن کوی ، ماما کجاست ؟	۱۱۵
۵۳ - نازانی گاه	۱۱۶
۵۴ - در جستجوی بزرگی	۱۱۷
۵۵ - بزرگی ، دورنمایست	۱۱۸
۵۶ - گردش ، میان حس و نهم	۱۱۹
۵۷ - فرق میان عادل و دادگر	۱۲۱
۵۸ - داوری کردن ، بزرگترین جنایت است	۱۲۳
۵۹ - قاتلان خدا	۱۲۴
۶۰ - با ادب گفتان	۱۲۵
۶۱ - ملالت ، مترجمه فرهنگ	۱۲۷
۶۲ - در گفتن هم ، به خود خبات میکنیم	۱۲۸
۶۳ - آمیختگی جوانی و آرمان	۱۲۹
۶۴ - حماست و شرم پختن	۱۳۰
۶۵ - جهانی که ما ساخته ایم	۱۳۱
۶۶ - شعر چیست ؟ عشق چیست ؟ آزادی چیست ؟	۱۳۲
۶۷ - توحید یا شرك	۱۳۳
۶۸ - من قصه گویم	۱۳۴

۶۹ - آئینه‌ای که هزاریاره شد	۱۳۵
۷۰ - مست از تازگیها و پایستگی به پادها	۱۳۸
۷۱ - نفرت از افجهای هستی ام	۱۴۲
۷۲ - ما شعری میجوئیم که از آن کام بگیریم	۱۴۴
۷۳ - دهانه چاههای عمیق	۱۴۵
۷۴ - من ترازو فروشم	۱۴۶
۷۵ - دو خود باهم گلایبزند	۱۰۰

Kanoune Ketab Ltd.
2A Kensington Church Walk
London W8 , England
Tel: 071 - 937 - 5087